

Богданець Н.В.

(наук. кер. – ст. викл. Штепа О.О.)

*студентка V курсу фізико-математичного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

КОМПЕТЕНЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Система воєнної безпеки є складовою частиною системи національної безпеки. До основних елементів даної системи належать: Верховна Рада України, Президент України, Рада національної безпеки і оборони України, Кабінет Міністрів України, Міністерство оборони, Генеральний Штаб Збройних Сил України, інші військові формування, утворені відповідно до закону, правоохоронні органи, інші центральні органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, окремі громадяни [3, с.314].

Ядро конституційно-правового статусу Президента становлять норми Конституції України, які визначають функції та повноваження глави держави. Функції та повноваження, що належать згідно з Конституцією України виключно Президенту складають прерогативу глави держави [2, с.208].

Президент України, відповідно до ст. 106 Конституції України, а також ст. 9 Закону України «Про основи національної безпеки України» як глава держави, гарант державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина та Верховний Головнокомандувач Збройних сил України і Голова Ради національної безпеки і оборони України:

- забезпечує державну незалежність, здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони України, представляє державу в міжнародних відносинах, здійснює керівництво зовнішньополітичною діяльністю держави, веде переговори та укладає міжнародні договори України;
- здійснює загальне керівництво у сферах національної безпеки та оборони України; очолює Раду національної безпеки і оборони України, яка згідно зі ст. 107 Конституції України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України;
- вносить до Верховної Ради України подання про оголошення стану війни та приймає рішення про використання Збройних сил України у разі збройної агресії проти України;
- приймає відповідно до закону рішення про загальну або часткову мобілізацію та введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України;
- приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, а також оголошує у разі не-

Матеріали VIII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції

обхідності окремі місцевості України зонами надзвичайної екологічної ситуації — з наступним затвердженням цих рішень Верховною Радою України. [1, с. 52-56]

Окрім цього, із аналізу масиву нормативно-правових актів можна зазначити, що Президент України:

1) забезпечує узгоджені дії усіх гілок державної влади між собою, а також із підсистемою недержавного забезпечення у сфері забезпечення національної безпеки;

2) видає нормативно-правові акти з питань забезпечення національної безпеки (укази, розпорядження, директиви і накази з питань оборони);

3) визначає реальні і потенційні загрози та небезпеки і вживає необхідних заходів по її забезпеченню;

4) приймає рішення про застосування інших військових формувань що не входять до складу Збройних сил України, утворених відповідно до законодавства України [2, с.211].

Для забезпечення стратегічного керівництва Збройними силами України, іншими військовими формуваннями та правоохоронними органами в особливий період може створюватися Ставка Верховного Головнокомандувача як вищий колегіальний орган воєнного керівництва обороною держави у цей період.

Пропозиції про утворення Ставки Верховного Головнокомандувача, її персонального складу та граничної чисельності подаються Радою національної безпеки і оборони України на розгляд Президенту України і вводяться в дію Указом Президента України. Положення про Ставку Верховного Головнокомандувача затверджує Президент України.

Генеральний штаб Збройних сил України в особливий період є робочим органом Ставки Верховного Головнокомандувача, організовує свою діяльність відповідно до Положення, яке затверджує Президент України. [4, с.157]

Таким чином можна зробити висновок, що Президент України здійснює загальне управління у всіх сферах суспільного життя. Його статус дозволяє здійснювати координацію між усіма гілками щодо забезпечення національної безпеки, тобто він здійснює загальне управління національною безпекою.

Література:

1. Конституція України, прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року / Верховна Рада України . – Офіц. вид. – К.: Парлам. вид-во, 2005. – 90 с. – (Бібліотека офіційних видань).

2. Демків, Р.Я. Конституційне право України: курс лекцій / Р.Я. Демків. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. – 332 с.

3. Конституційне право України: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / За ред. В. П. Колісника та Ю. Г. Барабаша. – Х.: Право, 2008. – 416 с.

4. Ліпкан, В.А. Національна безпека України: Навч. посібник / В.А Ліпкан — К.: Кондор, 2008. — 552 с.